

den del af det private arbejdsmarked, som DA organiserer. Der synes altså ikke at være nogen uenighed om fakta på det her punkt. Der er ikke ligeløn i Danmark.

Regeringens lovforslag går ud på at udskyde indførelsen af kønsopdelt lønstatistik. Meningen med den kønsopdelte lønstatistik er ellers, at arbejdsgiverne skal lave en opgørelse over, hvor meget kvinderne på arbejdspladserne tjener, som skal sammenlignes med, hvor meget mændene tjener. På den måde kan arbejdsgivere blive opmærksomme på en eventuel uligeløn.

Ministeren bemærker, at indførelsen af krav om kønsopdelt lønstatistik efter regeringens opfattelse ikke er det mest hensigtsmæssige på nuværende tidspunkt, dette på trods af, at kravet ikke er et udtryk for en pludselig indskydelse. Det er ikke noget, man lige har hevet op af hatten, det er kommet på baggrund af et årelangt udredningsarbejde, og regeringen har ikke noget som helst andet forslag.

Derfor kunne jeg godt endnu en gang tænke mig at høre, om beskæftigelsesministeren ville gøre sig den ulejlighed at komme på talerstolen og forklare os, hvad beskæftigelsesministeren har tænkt sig at gøre i stedet for. Hvad er det så, der er mere hensigtsmæssigt?

Vi har haft 26 år, siden ligelønsloven blev vedtaget, til faktisk at indføre lige løn mellem kvinder og mænd. Det er ikke lykkedes. Den kønsopdelte lønstatistik vil formodentlig heller ikke afskaffe lønforskellene, men den vil helt sikkert give os en større viden om dem. Det vil gøre hver enkelt arbejdsgiver opmærksom på netop de lønforskelle, der findes på vedkommendes virksomhed.

Regeringen har ikke noget bedre forslag til, hvordan vi kommer målet om ligeløn nærmere, og derfor efterlader regeringen os med et stort spørgsmål, et spørgsmål, der ikke blev afklaret ved andenbehandlingen.

Har regeringen et bud på, hvordan vi får rettet op på den skæve løn, som man holder skjult for os andre, eller er det sådan, at man helst vil lade området sejle, fordi regeringen godt ved, at det vil koste dens gode venner i erhvervslivet millioner af kroner, hvis de pludselig skal betale samme løn til kvinderne, som de betaler til mændene?

Under andenbehandlingen gjorde beskæftigelsesministeren, som ministre i den nye regering gør flest, når de ved, at de har en dårlig sag, ministeren blev nemlig siddende på sin stol og lod, som om debatten fandt sted på månen. Det

bliver interessant at se, om beskæftigelsesministeren har tænkt sig at køre samme linje i dag.

Formanden:

Fru Anne-Marie Meldgaard som ordfører.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det er en hån mod den ligestillingsdebat, der er på hele arbejdsmarkedsområdet, når vi taler om løn- og arbejdsforhold, at den nuværende beskæftigelsesminister ønsker at udskyde ikrafttrædelse af en lov, den tidligere regering vedtog sidste år, om oplysning af lønstatistikker i forhold til ligeløn på arbejdsmarkedet.

Det er i denne regerings tid jo ikke noget nyt, at man synes, at man kan lave lovgivning for netop at bryde ind i overenskomster, men lige præcis ikke på ligelønsområdet, hvor det jo har vist sig, at arbejdsmarkedets parter ikke har kunnet fremkomme med resultatet, og hvor der er lovgivet. Men nu mener den nuværende beskæftigelsesminister, at han sådan skal give parterne en chance til.

Jeg er faktisk overbevist om, og det er vi i Socialdemokratiet, at det overhovedet ikke handler om, at parterne skal have en chance til, men at beskæftigelsesministeren ikke ønsker, at der skal være oplysningspligt om mænds og kvinders løn ude på arbejdsmarkedet.

Med den lov, som ophæves i dag, deponerer vi lige pludselig bestemmelsen og beslutningen hos beskæftigelsesministeren, om det overhovedet skal blive til noget, og jeg nærer faktisk meget alvorlig tvivl om, hvorvidt reglerne om at offentliggøre en kønsopdelt lønstatistik nogen sinde træder i kraft under den nuværende regering.

Kl. 10.40

Sandheden er vel, at denne regering overhovedet ikke ønsker det, og at det slet ikke er de håndører, som man argumenterer for, der vil gå til administration af ordningen, der er problemet. Det er tværtimod de afsløringer, der kan komme frem, om, hvor mange millioner af kroner virksomhederne sparer ved at underbetale kvinder, der er problemet.

I ligestillingens navn synes vi, det er en hån, at man ikke fra regeringens side 26 år efter, at ligelønsloven er vedtaget, vil være med til at styrke ligelønnen på arbejdsmarkedet.

Ole Sohn (SF):

Under hele debatten om det her forslag er det ikke rigtig lykkedes mig – det kan måske være min fejl – at finde den dybere forklaring på,